

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát zložený z predsedu senátu JUDr. Juraja Floroviča a sudcov JUDr. Petra Bebeja a JUDr. Mgr. Martiny Gajdošovej, PhD., o návrhu predsedníčky Okresného súdu E. na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi **JUDr. O. A.**, nar. X. , bytom P., sudcu Okresného súdu E., za závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľného s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na ústnom pojednávaní konanom dňa 14. februára 2017, takto

r o z h o d o l:

JUDr. O. A., narodený X., bytom P., sudca Okresného súdu E., podľa § 129 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

1. po tom, čo sa 6.3.2015 stal zákonným sudcom vo väzobnej trestnej veci obžalovaného I. E. vedenej na Okresnom súde E. pod **sp. zn. 6T 31/2015**, v ktorej väzba trvala od 11.12.2014, nevykonával svoje povinnosti sudcu svedomito, keď na hlavnom pojednávaní konanom 11.5.2015 nerozhodol o ďalšom trvaní väzby uznesením podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou lehotou väzby v prípravnom konaní, t. j. do 10.7.2015, ani obžalovaného z väzby neprepustil, hoci tak na hlavnom pojednávaní konanom 11.5.2015 mohol urobiť, a neurobil tak ani po osobitnom upozornení Krajského súdu v R., ktorý po ukončení odvolacieho konania spis vrátil prvostupňovému súdu 8.7.2015 s písomným upozornením, že vo veci nebolo rozhodnuté o ďalšom trvaní väzby a že základná lehota väzby končí 10.7.2015, keď spis 6.11.2015 bez tohto rozhodnutia predložil Krajskému súdu v R., ktorý príkazom zo 6.11.2015 č. k. 3To 41/2015

obžalovaného ihneď prepustil z väzby na slobodu. Obžalovaný I. E. tak nezákonne vykonal väzbu v dobe od 10.7.2015 do 6.11.2015;

2. s úpravou skutkového stavu tak, že po tom, čo sa 17.6.2005 stal zákonným sudcom v trestnej veci obžalovaných O. E. a spol. vedenej na Okresnom súde E. pod **sp. zn. 6T 96/2005**, nevykonával svoje povinnosti sudcu svedomito a svojou nečinnosťou a nesústredenou činnosťou spôsobil vo veci priet'ahy, keď po neúspešnom doručovaní rozsudku vyhláseného 7.12.2009 č. k. 6T 96/2005 - 921 a písomne vyhotoveného 26.8.2010 a expedovaného 9.9.2010 obžalovanému A. A. v októbri 2010, procesné úkony smerujúce k zisteniu pobytu tohto obžalovaného začal vykonávať až 17.1.2013, kedy bola vyhotovená žiadosť o vypátranie pobytu tohto obžalovaného, a keď po doručení rozsudku obžalovanému A. A. 13.5.2013 pokyn na predloženie spisu Krajskému súdu v R. na konanie o odvolaní prokurátora, obžalovaného O. E., ďalších 3 obžalovaných a poškodenej dal až 10.11.2014;
3. po tom, čo sa 15.12.2010 stal zákonným sudcom v trestnej veci obžalovaného A. H. vedenej na Okresnom súde E. pod **sp. zn. 7T 59/2010**, povinnosti sudcu nevykonával svedomito a svojou nečinnosťou spôsobil vo veci priet'ahy, keď počnúc dňom 28.10.2014, to znamená odo dňa zistenia, že zápisnica z hlavného pojednávania konaného vo veci 27.10.2014 nebola asistentkou jeho senátu vyhotovená, až do podania disciplinárneho návrhu nevykonával žiadny úkon smerujúci k vykonaniu šetrenia dôvodov jej nevyhotovenia a k prípadnej rekonštrukcii tejto časti spisu v súlade s ust. § 198 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy v znení neskorších predpisov, keď 19.3.2015 dal pokyn súdnej tajomníčke na vyhotovenie predkladacej správy a predloženie spisu odvolaciemu súdu na odvolacie konanie bez tejto zápisnice, v dôsledku čoho bol spis vo veci 1.4.2015 predložený Krajskému súdu v R., ktorý 3.8.2015 spis vrátil ako predčasne predložený s pokynmi na vyhotovenie zápisnice, a keď vo veci nevyhotovil zápisnicu o hlasovaní senátu 27.10.2014;

t e d a

v bodoch 1. - 3. zavinene porušil povinnosti sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov, uložené mu ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

č í m s p á c h a l

v bode 1. – 3. závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

z a t o s a m u u k l a d á

podľa § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov disciplinárne opatrenie odvolanie z funkcie sudcu.

O d ô v o d n e n i e

Predsedička Okresného súdu E., JUDr. R. O., podala dňa 25. januára 2016 na disciplinárny senát návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi JUDr. O. A., sudcovi Okresného súdu E., pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pre skutky tam uvedené. Navrhla, aby disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodol o uznaní viny JUDr. O. A. zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 7 citovaného zákona, a to odvolanie z funkcie sudcu.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že sudca JUDr. A. porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to:

1. Po tom, čo sa 6.3.2015 stal zákonným sudcom vo väzobnej trestnej veci obžalovaného I. E. vedenej na Okresnom súde E. pod **sp. zn. 6T 31/2015**, v ktorej väzba trvala od 11.12.2014, nevykonával svoje povinnosti sudcu

svedomito, keď na hlavnom pojednávaní konanom 11.5.2015 nerozhodol o ďalšom trvaní väzby uznesením podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou lehotou väzby v prípravnom konaní, t. j. do 10.7.2015, ani obžalovaného z väzby neprepustil, hoci tak na hlavnom pojednávaní konanom 11.5.2015 mohol urobiť, a neurobil tak ani po osobitnom upozornení Krajského súdu v R., ktorý po ukončení odvolacieho konania spis vrátil prvostupňovému súdu 8.7.2015 s písomným upozornením, že vo veci nebolo rozhodnuté o ďalšom trvaní väzby a že základná lehota väzby končí 10.7.2015, keď spis 6.11.2015 bez tohto rozhodnutia predložil Krajskému súdu v R., ktorý príkazom zo 6.11.2015 č. k. 3To 41/2015 obžalovaného ihneď prepustil z väzby na slobodu. Obžalovaný I. E. tak nezákonne vykonal väzbu v dobe od 10.7.2015 do 6.11.2015;

O podozrení zo spáchania disciplinárneho previnenia bola navrhovateľka oboznámená dňa 18.12.2015, kedy bolo Okresnému súdu E. doručené oznámenie predsedníčky senátu Krajského súdu v R. zo dňa 16.12.2015 JUDr. O. A. o podozrení zo spáchania disciplinárneho previnenia sudcom Okresného súdu E. JUDr. O. A. v trestnej veci obžalovaného I. E. vedenej na Okresnom súde E. pod sp. zn. 6T 31/2015. Navrhovateľka priložila ako dôkaz uvedené oznámenie zo dňa 16.12.2015.

Navrhovateľka po preskúmaní spisov OS E. sp. zn. 0Tp 182/2014 a sp. zn. 6T 31/2015 zistila, že vo veci 6T 31/2015 ide o väzobnú vec, ktorá napadla na Okresný súd E. 6.3.2015 a ktorá v súlade s rozvrhom práce na rok 2015 bola pridelená sudcovi JUDr. O. A.. Obvinený I. E. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie z 11.12.2014 č. k. 0Tp 182/2014, podľa ktorého väzba obvineného začala plynúť 11.12.2014. Vo veci sp. zn. 6T 31/2015 bol 11.5.2015 vyhlásený rozsudok č. k. 6T 31/2015 - 140, proti ktorému prokurátor podal včas odvolanie. Spis bol odvolaciemu súdu predložený 22.6.2015. Uznesením z 30.6.2015 č. k. 3To 24/2015 - 149 Krajský súd v R. napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd v R. súčasne osobitným písomným podaním nachádzajúcim sa v spise na č. l. 151 prvostupňový súd upozornil, že základná 7-mesačná lehota väzby obžalovaného končí 10.7.2015 a že doposiaľ nebolo rozhodnuté o ďalšom trvaní väzby. Spis sp. zn. 6T 31/2015 spolu s uznesením Krajského súdu v R. z 30.6.2015 č. k. 3To 24/2015 - 149 a písomným upozornením, že základná lehota väzby obžalovaného končí 10.7.2015, bol Okresnému súdu E. doručený 8.7.2015.

Sudca JUDr. O. A. aj napriek upozorneniu odvolacieho súdu do 10.7.2015 nerozhodol o predĺžení väzby a nerozhodol ani o prepustení obžalovaného

z väzby na slobodu. O prepustení obžalovaného nerozhodol ani následne na hlavnom pojednávaní konanom 29.10.2015, na ktorom rozhodol o zamietnutí návrhu obžalovaného na prepustenie z väzby. Na tomto hlavnom pojednávaní bol druhýkrát vyhlásený vo veci rozsudok, proti ktorému opäť včas podal prokurátor odvolanie. Následne bol spis predložený Krajskému súdu v R. 6.11.2015 a až Krajský súd v R. príkazom zo 6.11.2015 č. k. 3To 41/2015 I. E. prepustil ihneď z väzby na slobodu. Obžalovaný I. E. bol vo väzbe nezákonne od 10.7.2015 do 6.11.2015, teda takmer 4 mesiace.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že JUDr. O. A. vo svojom vyjadrení k veci zo 7.1.2016 udal, že v čase expedovania spisu Krajskému súdu v R. 4.11.2015 bol presvedčený, že všetky lehoty dodržal. Je však pravdou, že včas nerozhodol o základnej lehote väzby.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je spáchanie závažného disciplinárneho previnenia napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že JUDr. O. A. porušil svoju povinnosť sudcu uloženú mu v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tak, ako je to vymedzené v 1. skutkovej vete návrhu zavinene, čím spáchal závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu v zmysle § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Navrhovateľka uviedla, že zavinenie JUDr. A. preukazujú predovšetkým skutočnosti, že ide o sudcu s 25-ročnou sudcovskou praxou na trestnom úseku, najdlhšou zo všetkých sudcov na Okresnom súde E., ako aj výslovné písomné upozornenie sudcu odvolacím súdom na uplynutie lehoty na rozhodnutie o predĺžení základnej lehoty väzby.

Navrhovateľka uviedla, že závažnosť disciplinárneho previnenia a jeho nezlučiteľnosť s funkciou sudcu je daná povahou porušenej povinnosti, jej opakovaním, a skutočnosťou,

že spáchania závažného disciplinárneho previnenia sa sudca dopustil napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie, a to rozhodnutím disciplinárneho súdu z 22.5.2015 sp. zn. 4 Ds 4/2014. Uviedla, že v danej veci ide o opakované nezákonné obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ako aj o opakované závažné disciplinárne previnenie sudcu. JUDr. O. A. bol rozhodnutím disciplinárneho senátu NS SR z 22.5.2015 č. k. 4 Ds 4/2014 uznaný vinným za závažné disciplinárne previnenie podľa ust. § 116 ods. 2 písm. b) a písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Týmto rozhodnutím bol sudca uznaný vinným z obdobného skutku (spolu bol uznaný vinným z 58 skutkov), ako je popísaný v 1. skutkovej vete tohto návrhu, a to, že po tom, čo sa 17.8.2011 stal zákonným sudcom vo väzobnej trestnej veci obžalovaného A. L. vedenej na Okresnom súde E. pod sp. zn. 6T136/2011, v ktorej väzba trvala od 23.3.2011, nevykonával svoje povinnosti sudcu svedomito, keď pri predbežnom prejednaní obžaloby na verejnom zasadnutí 29.9.2011 nezisťoval rozsah a spôsob dokazovania, logicky teda ani neurčil rozsah a spôsob dokazovania v zmysle ust. § 244 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, a nerozhodol o ďalšom trvaní väzby uznesením podľa ust. § 238 ods. 3 Trestného poriadku do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou lehotou väzby v prípravnom konaní, t. j. do 23.10.2011, hoci tak na verejnom zasadnutí 29.9.2011 mohol urobiť. Tomuto rozhodnutiu mal predchádzať výsluch obžalovaného aj k väzbe, pričom táto skutočnosť zo zápisnice z verejného zasadnutia nevyplýva. Obžalovaný A. L. tak nezákonne vykonal väzbu v dobe od 23.10.2011 do 11.7.2012, to znamená viac ako 8 mesiacov, kedy bol z väzby zákonným sudcom prepustený (skutok č. 45). Predmetným rozhodnutím disciplinárneho senátu bolo JUDr. O. A. uložené disciplinárne opatrenie - zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie 6 mesiacov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 1.8.2015. Opatrenie sa vykonávalo počnúc platom za mesiac august 2015.

2. Po tom, čo sa 17.6.2005 stal zákonným sudcom v trestnej veci obžalovaných O. E. a spol. vedenej na Okresnom súde E. pod sp. zn. 6T 96/2005, nevykonával svoje povinnosti sudcu svedomito a svojou nečinnosťou a nesústredenou činnosťou spôsobil vo veci priet'ahy, keď rozsudok vyhlásený 7.12.2009 č. k. 6T 96/2005 - 921 písomne nevyhotovil v zákonnej lehote, ale až 26.8.2010 a expedoval ho 9.9.2010, keď po neúspešnom doručovaní tohto rozsudku obžalovanému A. A. v októbri 2010 procesné úkony smerujúce k zisteniu pobytu tohto obžalovaného začal vykonávať až 17.1.2013, kedy bola vyhotovená žiadosť o vypátranie pobytu tohto obžalovaného, a keď po doručení rozsudku obžalovanému A. A.

13.5.2013 pokyn na predloženie spisu Krajskému súdu v R. na konanie o odvolaní prokurátora, obžalovaného O. E., ďalších 3 obžalovaných a poškodenej dal až 10.11.2014.

Navrhovateľka uviedla, že dňa 27.7.2015 bolo Okresnému súdu E. doručené oznámenie predsedu senátu Krajského súdu v R. zo dňa 17.7.2015 JUDr. R. O. č. k. 8To 47/2014 o zistení prierahov v trestnej veci vedenej na Okresnom súde E. pod sp. zn. 6T 96/2005, a to v súvislosti s písomným vyhotovením a expedíciou rozsudku vyhláseného vo veci 7.12.2009 a s predložením spisu odvolaciemu súdu. Oznámenie predložila ako dôkaz. Navrhovateľka uviedla, že po preskúmaní spisu OS E. sp. zn. 6T 96/2005 zistila, že ide o trestnú vec obžalovaných O. E. a spol., ktorá napadla na Okresný súd E. 17.6.2005 a ktorá v súlade s rozvrhom práce na rok 2005 bola pridelená sudcovi JUDr. O. A..

Navrhovateľka uviedla, že vo veci bol na hlavnom pojednávaní konanom 7.12.2009 vyhlásený rozsudok, ktorým bol obžalovaný O. E. spolu s ďalšími šiestimi obžalovanými, vrátane obžalovaného A. A., uznaný vinným podľa skutkovej časti písomného vyhotovenia tohto rozsudku č. k. 6T 96/2005 - 921. Rozsudok JUDr. A. písomne vyhotovil až 26.8.2010, teda po viac ako 8 mesiacoch od jeho vyhlásenia. Rozsudok bol odoslaný 9.9.2010. Sudca nepožiadaval predsedu súdu o predĺženie zákonnej lehoty na písomné vyhotovenie a odoslanie rozsudku. Rozsudok bol obžalovanému A. A. doručený ako poslednému, a to až 13.5.2013. Po neúspešnom prvom opakovanom doručovaní rozsudku tomuto obžalovanému v októbri 2010 šetrenie vo veci zistenia pobytu tohto obžalovaného súd začal až 17.1.2013, kedy bola vyhotovená žiadosť o vypátranie pobytu obžalovaného. Spis tak bol odvolaciemu súdu na základe pokynu sudcu z 10.11.2014 predložený na rozhodnutie o včasnom odvolaní podanom prokurátorom, obžalovaným O. E., ako aj ďalšími troma obžalovanými a poškodenou až 12.11.2014, teda po viac ako štyroch rokoch od jeho písomného vyhotovenia a odoslania.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že JUDr. O. A. porušil svoju povinnosť sudcu uloženú mu v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a zavinil prierahy v súdnom konaní tak, ako je to vymedzené v 2. skutkovej vete návrhu, čím spáchal závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu v zmysle § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázala tiež na procesné úkony a rozhodnutia učené sudcom vo veci v rozhodnom období vo vzťahu k ostatným obžalovaným.

Zavinenie JUDr. O. A. v tejto časti návrhu navrhovateľka odôvodnila tým, že JUDr. A. je sudcom s takmer 25-ročnou sudcovskou praxou, najdlhšou zo všetkých sudcov na Okresnom súde E.; ďalej že zaťaženosť a výkonnosť sudcu JUDr. A.

považuje dlhodobu v porovnaní so zaťaženosťou a výkonnosťou ostatných sudcov Okresného súdu E. za vcelku porovnateľnú; napokon tým, že JUDr. A. nikdy neupozornil predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí s tým, že by zjavne hrozilo, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov;

Závažnosť disciplinárneho previnenia a jeho nezlučiteľnosť s funkciou sudcu navrhovateľka odôvodnila tým, že ide o opakovanie obdobného porušovania povinnosti sudcu v značnom množstve vecí tak, ako to vyplýva z vyššie uvedeného rozhodnutia disciplinárneho senátu z 22.5.2015 č. k. 4Ds 4/2014, ktorým bol JUDr. O. A. právoplatne uznaný vinným za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) a písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Týmto rozhodnutím disciplinárneho senátu bol sudca uznaný vinným z nečinnosti, resp. neefektívnej a nesústreďenej činnosti v značnom množstve ako trestných tak aj vecí civilných vecí (celkom 58 skutkov).

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že postup pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vo vzťahu k tomuto skutku vzhľadom na námietku sudcu v jeho vyjadrení z 24.8.2015, v ktorom argumentuje, že skutku sa dopustil skôr, než mu bolo rozhodnutím disciplinárneho súdu NS SR z 22.5.2015 č. k. 4 Ds 4/2014 uložené vyššie uvedené disciplinárne opatrenie, s poukazom na § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a § 42 ods. 1 Trestného zákona, ponecháva na posúdenie disciplinárneho súdu.

3. Po tom, čosa 15.12.2010 stal zákonným sudcom v trestnej veci obžalovaného A. H. vedenej na Okresnom súde E. pod sp. zn. 7T 59/2010, povinnosti sudcu nevykonával svedomito a svojou nečinnosťou spôsobil vo veci prietahy, keď počnúc dňom 28.10.2014, to znamená odo dňa zistenia, že zápisnica z hlavného pojednávania konaného vo veci 27.10.2014 nebola asistentkou jeho senátu vyhotovená, až do podania návrhu nevykonával žiadny úkon smerujúci k vykonaniu šetrenia dôvodov jej nevyhotovenia a k prípadnej rekonštrukcii tejto časti spisu v súlade s ust. § 198 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy v znení neskorších predpisov, keď 19.3.2015 dal pokyn súdnej tajomníčke na vyhotovenie predkladacej správy a predloženie spisu odvolaciemu súdu na odvolacie konanie bez tejto zápisnice, v dôsledku čoho bol spis vo veci 1.4.2015 predložený Krajskému súdu v R., ktorý 3.8.2015 spis vrátil ako predčasne predložený s pokynmi na vyhotovenie zápisnice a keď vo veci nevyhotovil zápisnicu o hlasovaní senátu 27.10.2014.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že dňa 3.8.2015 bolo Okresnému súdu E. doručené oznámenie predsedu senátu Krajského súdu v R. z 22.7.2015 JUDr. M. U. č. 6To 13/2015 o vrátení spisu v trestnej veci obžalovaného A. H. vedenej na Okresnom súde E. pod sp. zn. 7T 59/2010 ako veci predčasne predloženej na odvolacie konanie s poukazom na absenciu zápisnice o hlavnom pojednávaní vo veci konanom 27.10.2014 a zápisnice o hlasovaní senátu. Táto skutočnosť vyplýva z uvedeného spisu.

Navrhovateľka uviedla, že preskúmaním spisu OS E. sp. zn. 7T 59/2010 zistila, že pod touto sp. zn. je vedená trestná vec obžalovaného A. H., ktorá napadla na Okresný súd E. 9.4.2010 a ktorá v súlade s rozvrhom práce na rok 2010 bola pridelená sudkyňi JUDr. U. A.. Na základe opatrenia predsedu súdu zo 14.12.2010 č. lSprO/852/2010 vydanom v súvislosti s nástupom JUDr. U. A. na rodičovskú dovolenku bola prerozdelením spisov tejto sudkyne vec 15.12.2010 pridelená sudcovi JUDr. O. A.. Po zrušení rozsudkov z 8.8.2011 a 24.1.2013 odvolacím súdom a opakovanom vrátení vecí na nové prejednanie a rozhodnutie bolo podľa zápisnice z pojednávania nachádzajúcej sa v spise hlavné pojednávanie konané vo veci 6.10.2014 odročené na 27.10.2014 za účelom prednesenia záverečných rečí a opätovného vyhlásenia rozsudku. Podľa písomného vyhotovenia rozsudku na čl. 400 - 408 tento rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní konanom 27.10.2014. Zdôraznila, že v spise sa nenachádza zápisnica z tohto hlavného pojednávania a ani zápisnica o hlasovaní senátu na tomto hlavnom pojednávaní. Na čl. 388 - 399 sa nachádza iba kópia záznamu prokurátora o účasti na hlavnom pojednávaní dňa 27.10.2014. Navrhovateľka uviedla, že na rube čl. 399 spisu je písomný záznam sudcu JUDr. O. A. datovaný 28.10.2014 o zistení, že zápisnica z hlavného pojednávania konaného 27.10.2014 nebola vyhotovená, a to bez uvedenia dôvodov, pre ktoré k vyhotoveniu zápisnice nedošlo. Na základe pokynu sudcu z 19.3.2015 spis bez vyhotovenia zápisnice z hlavného pojednávania a bez zápisnice o hlasovaní senátu bol 1.4.2015 predložený Krajskému súdu v R. na konanie o odvolaní prokurátora podanom proti rozsudku z 27.10.2014, ktorý ho 3.8.2015 vrátil ako predložený predčasne za účelom vyhotovenia chýbajúcich zápisníc.

Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že JUDr. O. A. vo svojom vyjadrení k veci z 11.1.2016 uviedol, že zápisnicu z hlavného pojednávania konaného 27.10.2014 vyhotovovala diktovaním zastupujúca asistentka U. T. Podľa jej oznámenia zápisnicu nezálohovala a asistentka jeho senátu U. U. ju následne nemohla vytlačiť. Absenciu zápisnice o hlasovaní senátu na tomto pojednávaní sudca nezdôvodnil. JUDr. O. A. aj v tomto prípade porušil svoju povinnosť sudcu uloženú mu § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich

a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a konať vo veci bez zbytočných prietáhov tak, ako je to vymedzené v 3. skutkovej vete návrhu, čím spáchal závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu v zmysle § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Zavinenie JUDr. O. A. v tejto časti návrhu navrhovateľka odôvodnila jeho záznamom v spise o nevyhotovení zápisnice z 28.10.2014 a jeho referátom z 19.3.2015, ktorým dal súdnej tajomníčke pokyn na vyhotovenie predkladacej správy Krajskému súdu v R..

Závažnosť tohto disciplinárneho previnenia a jeho nezlučiteľnosť s funkciou sudcu navrhovateľka odôvodnila skutočnosťou opakovania porušovania povinnosti sudcu v značnom množstve vecí, a to s odkazom na rozhodnutie disciplinárneho senátu z 22.5.2015 sp. zn. 4 Ds 4/2014.

Z predbežného šetrenia disciplinárny senát zistil nasledovné skutočnosti.

Predsedníčka Okresného súdu E. zaslala na žiadosť predsedu disciplinárneho senátu disciplinárnemu senátu hodnotenie sudcu JUDr. O. A. z 18.4.2016. Vypracoval ho predseda občianskoprávneho grémia Okresného súdu E. JUDr. U. T. a členka pléna sudcov Okresného súdu E. JUDr. U. A. vo veci hodnotenia JUDr. O. A., sudcu Okresného súdu E., podľa § 27e ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, pričom hodnotený sudca dosiahol v hodnotení za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2014 stupeň nevyhovujúci.

Predsedníčka Okresného súdu E. poukázala i na prehľad nápadu a vybavených vecí sudcom JUDr. O. A. za roky 2005-2016 zo dňa 1.2.2017.

Sudca JUDr. A. v apríli 2016 udelil plnomocenstvo na zastupovanie v tejto disciplinárnej veci JUDr. E., advokátska kancelária s.r.o. O.. V deň ústneho pojednávania 14.2.2017 doručil prostredníctvom uvedenej advokátskej kancelárie mailom do podateľne disciplinárneho senátu vyjadrenie zo dňa 13.2.2017 k disciplinárnemu návrhu. Sudca JUDr. A. vo vyjadrení ku skutku pod č. 1 uviedol, že „(...) *Vzhľadom na to, že išlo o väzobnú vec, som 13.03.2015 vydal trestný rozkaz, voči ktorému podala Okresná prokuratúra dňa 30.03.2015 odpor. Dňa 11.05.2015 vo veci nariadené hlavné pojednávanie, ktoré bolo riadne vykonané a vo veci som vydal rozsudok, v ktorom obžalovaného uznal vinným a uložil mu trest podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím s § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest*

odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) TZ ho zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Voči tomuto rozsudku podal dňa 14.05.2015 okresný prokurátor odvolanie. Rozsudok vypracoval dňa 21.05.2015 a dňa 30.06.2015 vo veci rozhodol Krajský súd v R., ktorý zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie. Ďalšie pojednávanie nariadil na deň 29.10.2015, kde obžalovaného uznal vinným a uložil mu trest 12 mesiacov. Zároveň uznesením rozhodol podľa § 79 ods. 3 Trest. poriadku, že žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu sa zamieťa, pretože dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Trest. poriadku naďalej trvajú. Krajský súd dňa 06.11.2016 vydal príkaz, ktorým podľa § 76 ods. Tr. por. § 238 ods. 3 Tr. poriadku prikázal, aby obžalovaný bol ihneď prepustený z väzby na slobodu. Následne Krajský súd dňa 14.01.2016 vydal vo veci rozsudok, ktorým zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. poriadku a uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. 1/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov a zaradil ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že aj keď bol obžalovaný istú dobu nezákonne vo väzbe, tri mesiace, tak sa mu tento výkon väzby započítal do výkonu trestu, keďže mu bol uložený trest vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne.“ Sudca vo vyjadrení upozornil na skutočnosť, že skutku sa dopustil v čase ešte pred právoplatnosťou rozhodnutia disciplinárneho senátu, č. k.: 4 Ds 4/2014 zo dňa 22.05.2015.

Sudca JUDr. A. vo vyjadrení ku skutku č. 2 uviedol, že „v konaní 6T/96/2005 som vyhlásil rozsudok 07.12.2009. Vyhotovený bol 06.08.2010, expedovaný 09.09.2010, avšak v dôsledku toho, že išlo o vec, kde vystupovali viacerí obžalovaní, tak vznikol problém s doručovaním a obž. v 4. rade A. A. prevzal rozsudok až 11.05.2013. V prípade niektorých obžalovaných nadobudol právoplatnosť (N. L. a O. V.). Obž. A. A. sa zdržiaval vo Švajčiarsku, aj z tohto dôvodu trvalo dlhší čas doručovanie tohto rozsudku. Následne po doručení rozsudku A. A. bola zistená pisárska chyba a dňa 31.07.2013 sa doručovali opravné uznesenia, v ktorých bola odstránená pisárska chyba. Neskôr bolo rozhodované o účasti na amnestii prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013, nakoľko sa táto vzťahovala na ods. I. O. a uznesenie podľa § 474 Trest. poriadku nadobudlo právoplatnosť až 05.08.2014 a následne dňa 10.11.2014 bol spis expedovaný na KS v R.“ JUDr. A. v návrhu uviedol námietku premlčania: „Čo sa týka vypracovania predmetného rozsudku, tak uviedol, že uplynula prekluzívna dvojročná lehota v zmysle § 120 ods. 7 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, v ktorej je možno podať návrh na disciplinárne konanie a skutok sa

stal pred právoplatnosťou rozhodnutia Disciplinárneho senátu, č. k.: 4 Ds 4/2014 zo dňa 22.05.2015.“

JUDr. A. ku skutku č. 3 uviedol, že „dňa 27.10.2014 v konaní vedenom pod sp. zn.: 7T/59/2010 po záverečných rečiach prokurátora, obhajkyne a obž. H., bolo v senáte zloženom s predsedom JUDr. A., vyneseny oslobodzujúci rozsudok, ktorý sa nachádzal v spise č. 400-408. V tom čase bola asistentka senátu U. U., ale na pojednávaní ju zastupovala asistentka p. U. T.. Asistentke však napísanú zápisnicu nezalohovalo a nebolo možné ju potom, čo nastúpila p. U., vytlačiť, inak kópie záverečných rečí do spisu založiť nemohol, pretože neboli robené v kópiách. Neuloženie kópie zápisnice potvrdila na liste spisu č. 123 aj asistentka U. T.. Spis v predmetnej veci bol dňa 01.04.2015 zaslaný na Krajský súd R. a 03.08.2015 bol vrátený na Okresný súd E.. Zo záznamu o výsledku prešetrovania straty zápisnice je zrejmé, že predsedkyňa OS E. sa o chýbajúcej zápisnici dozvedela dňa 22.07.2015 z prírpisu KS v R., avšak samotný disciplinárny návrh bol podaný až 25.01.2016, teda po uplynutí šesť mesačnej lehoty v zmysle § 120 ods. 7 Zákona č. 385/2000 o sudcoch a príslušiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“ JUDr. A. vo vyjadrení navrhol, aby disciplinárny súd v prípade uznania viny postupoval v zmysle zásad pre ukladanie súhrnného trestu, vzhľadom na právoplatnosť rozhodnutia disciplinárneho senátu, č. k.: 4 Ds 4/2014 zo dňa 22.05.2015.

Navrhovateľka na ústnom pojednávaní konanom dňa 14.2.2017 predniesla návrh súhlasne s písomným návrhom zo dňa 19.1.2016 a žiadala, aby disciplinárny senát uznal disciplinárne stíhaného sudcu zo žalovaných skutkov za vinného a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 7 statusového zákona, a to odvolanie z funkcie sudcu. Odôvodnila to skutočnosťou, že disciplinárne stíhaný sudca sa opakovane dopustil disciplinárneho stíhania a bol opakovane disciplinárne stíhaný. Navrhovateľka uviedla, že v období od podania návrhu na disciplinárne konanie bol disciplinárne stíhaný sudca opakovane PN, nastúpil do práce 28.11.2016 a v jeho trestných veciach nie sú ani určené termíny pojednávania, pričom ide o staré reštančné veci. Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že disciplinárne stíhaný sudca nijakým relevantným spôsobom opodstatnenosť návrhu nevyvrátil, ani neoslabil, a to aj napriek možnosti k návrhu sa vyjadriť.

JUDr. O. A. trval na písomnom vyjadrení z 13.02.2017 a uviedol, že v prípade, ak bude uznaný vinným zo spáchania disciplinárnych priestupkov, tieto boli spáchané skôr, ako bol odsúdený rozhodnutím v disciplinárnom konaní 4 Ds 4/2014 zo dňa 22.5.2015. K prvému skutku uviedol, že v spise nevidel, alebo musel prehliadnuť upozornenie KS R., že bude končiť zákonná lehota väzby, ale uznal, že za lehoty ako sudca zodpovedá. K

druhému skutku uviedol, že boli ťažkosti s doručovaním, išlo o opakované doručovanie jednému z obžalovaných, aj o rozhodovanie o amnestii, opravujúce uznesenie, ako aj skutočnosť, že obžalovaní boli z I., čo bolo problematické s predvolávaním a dostavením sa na súd. K tretiemu skutku uviedol, že dňa 27.10.2014 zastupovala jeho asistentku asistentka iného senátu, pani T. a nezálohovala kópie v PC, a teda nemal záverečné reči, preto založil do spisu úradný záznam, že záverečné reči neboli zálohované v PC, dal do spisu fotokópiu záverečnej reči prokurátora a poslal spis na KS R. s tým, že 3.8.2015 sa spis z KS vrátil na OS E. ako predčasne predložený, pretože v ňom nebola zápisnica z posledného pojednávania. Sudca uviedol, že spis mala pani predsedníčka vo svojej kancelárii do januára 2016 a povedala mu, že dá pokyn na rekonštrukciu spisu. Ďalej viedol, že zo strany predsedníčky súdu už niekoľko rokov pociťuje tlak, aby odišiel z funkcie a k danému disciplinárnemu návrhu mu desaťkrát povedala, že ho zoberie späť, „*ak odídem dobrovoľne, alebo ak budem s ňou držať*“. V januári 2016 mal niekoľkokrát pohovor s pani predsedníčkou OS E., s tým aby dobrovoľne odišiel z justície, lebo v opačnom prípade „*bude na neho podaný návrh na zbavenie talára*“. Poukázal na tú skutočnosť, že v minulom roku mal veľmi veľké zdravotné ťažkosti a prakticky bol 6 mesiacov PN, teda nevie, ako môže byť za dané obdobie hodnotený. K hodnoteniu za roky 2012 – 2014 uviedol, že podal trestné oznámenie na sudcu JUDr. T., pretože vypracoval hodnotenie bez spolupráce s druhou hodnotiteľkou. Disciplinárne stíhaný sudca navrhol predvolať druhú hodnotiteľku JUDr. U. A., ktorá by mala ozrejmiť okolnosti vypracovania hodnotenia. Disciplinárne stíhaný sudca ďalej uviedol, že by chcel odísť z OS E., svoju žiadosť o pôsobenie v pozícii sudcu na OS P. O. E. na rokovaní Súdnej rady Slovenskej republiky dňa 28.11.2016 vzal späť, nakoľko získal informáciu, že jeho žiadosti nebude vyhovené.

Právny zástupca JUDr. A., advokát JUDr. O. E., uviedol, že zotrávajú na vyjadrení zo dňa 13.02.2017, doručenom e-mailovou správou disciplinárnemu senátu dňa 14.02.2017. Uviedol, že skutky, ktoré sú predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania, sa stali čiastočne pred vyhlásením rozsudku prvostupňového disciplinárneho senátu dňa 22.05.2015 a v období medzi vyhlásením a právoplatnosťou tohto rozsudku, ktoré nastalo 01.08.2015. Pokiaľ by disciplinárny senát uznal vinným disciplinárne previnenia obvineného, išlo by o nepravú recidívu, teda o mnohosť disciplinárneho previnenia sui generis a uviedol, že sankcia navrhovaná v návrhu na disciplinárne konanie vo forme zbavenia výkonu funkcie sudcu je aplikovateľná

iba pri pravej recidíve, teda pri spáchaní závažného disciplinárneho previnenia po právoplatnosti predchádzajúceho rozhodnutia.

Po oboznámení spisu a s výsledkami predbežného šetrenia predseda senátu zistil, že procesné strany nemajú pripomienky k listinným dôkazom. Disciplinárne stíhaný sudca JUDr. O. A. domáhal sa pojednávanie odročiť na neurčito za účelom vypočutia sudkyne JUDr. U. A., sudkyne OS E., ohľadne spôsobu vypracovania hodnotenia, ktoré je v spise ako listinný dôkaz, ďalej navrhol vypočuť vedúcu trestnej kancelárie OS E., I. I., ktorá by sa vyjadrila ku skutku v bode 1, či bol prípis KS v R. v spise, vo veci 6T 31/2015, ktorý mal pripomenúť, že ide o väzobnú vec a že končí lehota väzby, o ktorej bolo potrebné bezodkladne rozhodnúť. Ďalej žiadal, aby súd predvolal a vypočul jeho bývalé asistentky, E. U. a U. U., ktoré už nie sú pracovníčkami OS E., ktoré majú potvrdiť, že jeho trestné spisy mala mať predsedníčka OS E. u seba, aj viac ako 5 mesiacov. Napokon navrhol vypočuť kolegyňu JUDr. I. E., sudkyňu OS E., na to, aby dosvedčila, že navrhovateľka je voči nemu absolútne zaujatá.

Navrhovateľka uviedla, že voči JUDr. A. nie je zaujatá, nikdy sa nevyjadrila v tom zmysle, aby s ňou držal, pretože na to nemá žiaden dôvod. Uviedla, že jediné, na čom jej záležalo od nástupu do funkcie, bolo to, aby si JUDr. A. plnil svoje povinnosti. Do funkcie predsedníčky nastúpila 1.4.2012 po tom, čo 15 rokov pred tým funkciu predsedu súdu zastával JUDr. U.. Uviedla, že jej prvý návrh na disciplinárne konanie proti JUDr. A. nevychádzal z jej samovoľnej iniciatívy, ale bol reakciou na výsledky revízie, ktorá prebehla na OS E. od júna 2012 a predmetom revízie bolo obdobie rokov 2007 až 2013. Z revíznej správy vychádzali skutkové vety prvého návrhu na začatie disciplinárneho konania voči JUDr. A.. Daný návrh na disciplinárne konanie bol reakciou na neskoršie podnety odvolacieho trestného senátu KS R.. K hodnoteniu JUDr. A., predsedníčka súdu uviedla, že ho nevyhotovovala a že je hodnotením konečným, pretože JUDr. A. nevyužil možnosť požiadať o jeho spresnenie alebo doplnenie. V súvislosti s hodnotením sudcu predsedníčka súdu uviedla, že pokiaľ ide o trestný úsek predovšetkým z hodnotenia odvolacieho trestného senátu, ktorý rozhodovacia činnosť sudcu na tomto úseku vyhodnotil ako nevyhovujúcu, hodnotenie odvolacieho senátu je jednou z piatich súčastí, z ktorých nakoniec komplexné hodnotenie vychádzalo. Predsedníčka súdu k preloženiu sudcu uviedla, že bude súhlasiť s jeho preložením a takto sa aj vyjadrila pre účely súdnej rady, pretože nevidí dôvod, prečo by nemala súhlasiť s odchodom sudcu, ktorý podľa jej názoru si dlhodobo nevykonáva svoje povinnosti tak, ako by mal. Uviedla, že je predovšetkým vecou súdu, na ktorý mal byť preložený, ako sa s preložením takéhoto sudcu vyrovná. Ďalej uviedla,

že dôvody, prečo sudca zobral žiadosť o preloženie späť, jej nie sú známe a že ona svoj súhlas na preloženie dala. Predsedníčka súdu ohľadom pani JUDr. I., ako vedúcej trestnej kancelárie, a tvrdenia JUDr. A., že si nevšimla zrejme prípis v spise, alebo tam prípis nebol, k tomu uviedla, že vedúca kancelárie JUDr. I. dôsledne sleduje pohyb spisu, hlavne vo väzobných veciach. Každá väzobná vec je na obale vyznačená červenou pečiatkou, vo vnútri na obale je lehota, kedy končí základná lehota väzby. Ďalej uviedla, že pokiaľ si JUDr. A. nepreberal spisy z trestnej kancelárie alebo od svojej asistentky, zrejme by sa k tomu mohol vyjadriť sám. Poznamenala, že v súčasnosti sú takmer všetky spisy u asistentky, ide o reštančné veci, k 31.12.2016 mal disciplinárne stíhaný sudca 121 nevybavených trestných vecí, z toho 112 reštančných. Napokon uviedla, že väzobné veci si disciplinárne stíhaný sudca sleduje a nový nápad vybavuje. Zdôraznila, že revízna správa bola vypracovaná na podnet KS R. trestného oddelenia, ide o vykonanú revíziu za obdobie rokov 2007 – 2013 a bola vyhotovená 25.06.2013. Ide o riadne vykonanú revíziu po 5 rokoch. Tiež bola vykonaná mimoriadna vnútorná revízia a bola podaná správa z nej, ide o P agendu, konštatuje sa, že táto správa je založená na č. l. 76 v spise 4 Ds 4/2014. Tiež uviedla, že spis 7T 59/2010 jej bol predložený dňa 3.8.2015 po návrate z KS R., prípis prišiel aj jej ako predsedníčke súdu a preto sa aj s týmto spisom oboznámila. Ide o podnet JUDr. O., ktorý je vyhotovený 17.07.2015 a zaevidovaný 27.07.2015. Navrhovateľka uviedla, že pokiaľ ide o skutok pod bodom 2, bolo jej oznámené prípisom zo dňa 17.07.2015 a bol zaevidovaný v správnom denníku súdu 27.07.2015, ide o Spr, a týmto dňom sa dozvedela, že sa sudca dopustil skutku uvedeného v bode 2 návrhu.

Sudca JUDr. O. A. uviedol, že nesúhlasí s vyjadrením navrhovateľky, pokiaľ ide o hodnotenie vypracované JUDr. T.. Uviedol, že hodnotenie mu bolo doručené 28.05.2016 a 10.06.2016 požiadal o spresnenie a doplnenie tohto hodnotenia, JUDr. T. mu však odpísal, že hodnotenie bolo doručené uložením zásielky na pošte a teda mu bolo doručené skôr.

Disciplinárny senát posúdil návrh sudcu predvolať uvedených bývalých zamestnankýň súdu a kolegyne sudkyne a za tým účelom odročiť pojednávanie, aby dosvedčili, že predsedníčka súdu zadržáva jeho spisy aj na viac mesiacov, resp. že predsedníčka súdu je voči nemu osobne zaujatá a napokon, že vyhotovenie hodnotenia sudcu nebolo korektné. Disciplinárny senát zamietol tento návrh sudcu na doplnenie dokazovania ako neopodstatnený z viacerých dôvodov. Predovšetkým sudcovi bolo oznámenie o začatí konania s návrhom na disciplinárne konanie spolu s upozornením na možnosť písomne sa vyjadriť k návrhu, zo dňa 27.1.2016 v rámci znovu zaslania doručené dňa 17.3.2016. Disciplinárnemu senátu

došlo oznámenie o udelení plnomocenstva sudcom advokátovi Dr. E. dňa 11.4.2016 s poznámkou, že k návrhu sa vyjadria v lehote 15 dní. Napriek závažnosti návrhu a opakovanému disciplinárnemu konaniu sudca využil túto možnosť až v deň konania ústneho pojednávania dňa 14.2.2017, kedy prostredníctvom svojho advokáta doručil disciplinárnemu senátu mailom svoje vyjadrenie k návrhu, v ktorom okrem iného nenavrhol doplniť dokazovanie. Neskoré prevzatie zásielky – hodnotenia sudcu, doručenie uložením zásielky na pošte a nestihnutie lehoty na podanie žiadosti o spresnenie a doplnenia hodnotenia, spomenul sudca vo výpovedi. Možné osobné animozity medzi sudcom a predsedníčkou súdu, ktoré by mali potvrdiť tretie osoby, disciplinárny senát za týchto okolností nepovažoval za potrebné, nakoľko sa disciplinárne konanie týka troch špecifikovaných konaní, na ktoré bola predsedníčka súdu upozornená troma predsedami senátu z Krajského súdu R. v júli, auguste a decembri 2015 (JUDr. A., JUDr. O. a JUDr. U.) a ktoré boli doložené príslušnými spismi OS E. (6T 31/2015, 6T/96/2005, 7T/59/2010).

Navrhovateľka, predsedníčka OS E., uviedla, že sa naďalej pridržiava disciplinárneho návrhu a žiada, aby disciplinárny súd rozhodol v súlade s disciplinárnym návrhom.

Právny zástupca navrhovateľky uviedol v rámci záverečnej reči, že na ústnom pojednávaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Vyslovil názor, že obrana JUDr. A. nebola spôsobilá vyvrátiť opodstatnenosť podaného návrhu, pričom presúvanie objektívnych skutočností do subjektívnej roviny je síce ľudsky pochopiteľné, ale právne neobhájiteľné. K vyjadreniu disciplinárne stíhaného sudcu zo dňa 13.02.2017 uviedol, že návrh obsahuje skutkové chyby a nesprávne právne závery. Upozornil na chybu: *K bodu 1 podaného návrhu KS R. vydal príkaz na prepustenie väzobne stíhaného obžalovaného 6.11.2015, a nie 6.11.2016.* Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že považuje vyjadrenie v bode 1 za priznanie v celom rozsahu a považuje za nepochopiteľnú formuláciu, že obžalovaný bol po určitú dobu nezákonne vo väzbe, ale v podstate sa mu to zarátalo do výkonu trestu, takže všetko je v poriadku. Zdôraznil, že sudca vykonávajúci trestnú agendu musí k právam všetkých dotknutých osôb pristupovať citlivo a osobitne pri väzbe mať na pamäti prezumpciu neviny danej osoby, a že takéto zlyhania, ktoré sú v podstate odopretím základných práv a slobôd, sú ojedinelými prípadmi, nie teda niečím bežným. Poukázal na skutočnosť, že Ústavný súd SR za roky 2015 a 2016 konštatoval porušenie tohto práva len v 22 v prípadoch. Právny zástupca navrhovateľky ďalej uviedol, že celé obdobie nezákonnosti danej väzby v bode 1, je po dátume vydania rozhodnutia v predchádzajúcom disciplinárnom konaní, teda po 22.5.2015. K bodu 2 uviedol, že pokiaľ JUDr. A. vo vyjadrení poukazuje o prekluzívnu dvojročnú lehotu, poukazuje na celé

znenie § 120 ods. 7 statusového zákona, pričom povaha tohto zavineného konania spočíva v priet'ahoch v konaní, kde je objektívna lehota 4 roky, a nie 2 roky, teda návrh bol podaný riadne a včas. K skutku 3 uviedol, že listina KS R. zo dňa 22.7.2015 bola doručená OS E. 3.8.2015. Uviedol tiež, že disciplinárne stíhaný sudca má zverené právomoci a on zodpovedá za ich výkon, preto nie je možné sa brániť tým, že nevie, či tam bol prípis vo vzťahu ku končiacej lehote väzby v spise, pretože existujú zákonné lehoty a upozornenie KS R. na blížiaci sa termín uplynutia lehoty bol len jeho dobrou vôľou. Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že všetko ostatné, čo odznelo vo vzťahu k pomerom na pracovisku, je len subjektívnou obranou disciplinárne stíhaného sudcu a v žiadnom smere nevyvracia opodstatnenosť návrhu. Navrhoval disciplinárne stíhaného sudcu uznať vinným zo závažného disciplinárneho previnenia a nezlučiteľnosťou s funkciou sudcu a uložiť disciplinárne opatrenie - odvolanie z funkcie sudcu.

Disciplinárne stíhaný sudca JUDr. O. A. v rámci záverečnej reči uviedol, že sa určite sa nechce vyvinieť alebo sa vzdať zodpovednosti, pretože si je vedomý svojej zodpovednosti za spisy, ktoré rozhoduje. Uviedol, že sa nevyhovára v bode 1, iba že sám nevie prísť, ako sa to mohlo stať, že si to nevšimol. K bodu 2 a 3 uviedol, že trvá na písomnom vyjadrení a s názorom navrhovateľky a jej právneho zástupcu v žiadnom prípade nesúhlasí.

Právny zástupca disciplinárne stíhaného sudcu v rámci záverečnej reči uviedol, že zotrávajú na všetkých predchádzajúcich vyjadreniach, že skutok 1 respektíve moment spáchania tohto skutku nastal pred právoplatnosťou predchádzajúceho disciplinárneho rozhodnutia, a teda nejde o recidívu, ktoré je podmienkou pre kvalifikovanie disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s výkonom funkcie sudcu. K skutku č. 2 uviedol, že návrh bol podaný po uplynutí 6 mesačnej prekluzívnej lehoty a z vykonaných dôkazov nebolo bez náležitých pochybností preukázané, že navrhovateľ sa dozvedel o dôvodoch disciplinárneho návrhu až 22.7.2015, keď je zrejmé, že táto písomnosť musela byť doručená do kancelárie navrhovateľky týždeň pred zaevidovaním tejto písomnosti v denníku Spr, pričom z ústavnej judikatúry týkajúcej sa disciplinárnych rozhodnutí je zrejmé, že rozhodujúci dátum pre začatie plynutia 6 mesačnej lehoty je deň doručenia tejto písomnosti na príslušný orgán, a nie subjektívny moment, keď sa navrhovateľ oboznámi s konkrétnou listinou. K skutku č. 3 zopakoval, že spis sa fyzicky nenachádzal u disciplinárne obvineného a vo vzťahu k nevyhotoveniu rozsudku uplynula dvojročná premlčacia lehota. V závere uviedol, že ak disciplinárny súd posúdi skutky tak, že uzná disciplinárne obvineného

za vinného, nejde o prípad recidívy, a preto nie je na mieste kvalifikácia skutkov ako disciplinárnych previnení nezlučiteľných s výkonom funkcie sudcu.

Z obsahu jednotlivých spisov vedených na Okresnom súde E. sp. zn. 6T 31/2015, 6T 96/2005 7T 59/2010 a správ z kontroly reštančných vecí zo dňa 30. januára 2015 a správy revíznej komisie o výsledku vnútornej revízie na Okresnom súde E. zo dňa 25. júna 2013, (riadne vykonanú revíziu po 5 rokoch), ktorých obsahom je stručný priebeh konaní a konštatovanie zistených nedostatkov, mal senát preukázané závažné nedostatky v práci JUDr. O. A.. Po ich podrobnom preskúmaní a vyhodnotení dospel disciplinárny senát k záveru o zavinenom konaní sudcu JUDr. O. A. v bodoch 1/ – 3/ tohto rozhodnutia, v ktorom sa disciplinárny senát stotožnil so skutkovým stavom vymedzeným v podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 z. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa ustanovenia § 30 ods. 4 z. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a) z. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je spáchanie závažného disciplinárneho previnenia napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie.

Podľa § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, disciplinárnym opatrením za závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je vždy odvolanie z funkcie sudcu.

Pokiaľ ide o **skutok po bodom 1.**, tohto rozhodnutia, disciplinárny senát posudzoval uvedené konania s ohľadom na návrh, podľa ktorého uvedené konania sudcu považoval za závažné disciplinárne previnenia nezlučiteľné s funkciou sudcu, nakoľko ide o spáchanie závažného disciplinárneho previnenia v situácii, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie. Šlo o rozhodnutie disciplinárneho senátu 4Ds 4/2014, ktorého návrh bol podaný 30.5.2012 podpredsedníčkou OS E. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z., ktorého sa mal dopustiť celkovo 44 skutkami spočívajúcimi v porušení povinností sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, uložené mu § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., ďalší návrh bol podaný predsedníčkou Okresného súdu v E. dňa 18. decembra 2013 na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. O. A., pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/ a písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z., ktorého sa mal dopustiť celkovo 14 skutkami spočívajúcimi v porušení povinností sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, uložené mu § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z.; vec bola spojená rozhodnutím zo dňa 14. januára 2015, pod spoločnú spisovú značku 4 Ds 4/2014. V uvedenom konaní bol sudca uznaný vinným zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. a uložil mu disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie 6 mesiacov, rozhodnutím zo dňa 22.5.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1.8.2015.

Ako to vyplýva zo spisu Okresného súdu E. sp. zn. 6T 31/2015 na podozrenie z disciplinárneho previnenia skutku uvedeného v bode 1, bola navrhovateľka upozornená 18.12.2015 Krajským súdom R.. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, disciplinárny senát dospel k záveru, že JUDr. O. A. porušil svoju povinnosť sudcu uloženú mu v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tak, ako je to vymedzené v 1. skutkovej vete návrhu zavinene, čím spáchal závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu v zmysle § 116 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Sudca

nerozhodol o ďalšom trvaní väzby, s ohľadom, i bez ohľadu na upozornenie Krajského súdu R. o končiacej základnej lehote väzby a obžalovaný I. E. tak nezákonne vykonal väzbu od 10.7.2015 do 6.11.2015. V tejto súvislosti disciplinárny senát nepovažoval za potrebné vypočítať disciplinárne stíhaným sudcom navrhovanú pracovníčku súdu, ktorá mala objasniť, či písomné upozornenie Krajského súdu R. v spise pred skončením zákonnej lehoty väzby bolo alebo nie, neakceptoval ani sudcom uvedený argument „zhojenia“ tejto situácie následným rozhodnutím Krajského súdu R. dňa 14.01.2016, podľa ktorého bol uvedenej osobe uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda že doba nezákonnej väzby sa mu započítala do výkonu trestu. Disciplinárny senát konštatuje, že za sledovanie lehôt vo väzobnej veci je zodpovedný sudca, ktorý svoju zodpovednosť uznal. Disciplinárny senát nepovažoval v tejto súvislosti za potrebné zaoberať sa ďalšími zákonnými a ústavnými aspektami ochrany osobnej slobody pred neoprávneným zásahom a zákonnej väzby.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o disciplinárnom opatrení považuje disciplinárny senát za potrebné poukázať na skutočnosť, ktorá má podľa názoru disciplinárneho senátu význam z hľadiska rozhodnutia o tomto výroku.

Absencia včasného rozhodnutia disciplinárne stíhaného sudcu o ďalšom trvaní väzby a s tým spojené trvanie nezákonnej väzby (od 10.7.2015 do 6.11.2015), ako závažné disciplinárne previnenie, je umocnené skutočnosťou, že z obdobného konania, resp. nekonania, bol sudca disciplinárne odsúdený aj v minulosti, a to rozsudkom 4Ds 4/2014 zo dňa 22.5.2015, kde medzi celkovo 58 skutkami v jednom prípade (pod č. 45) bol uznaný vinným, pričom okrem iného, v dôsledku absencie rozhodnutia o ďalšom trvaní väzby sudcom bol obžalovaný A. L. vedenej na OS E. sp. zn. 6T 136/2011 takmer 8 mesiacov nezákonne vo väzbe (od 23. októbra 2011 do 11. júla 2012).

Ku skutku pod bodom 2, disciplinárny senát uvádza, že navrhovateľka naň bola upozornená dňa 27.7.2015 oznámením z KS R. zo dňa 17.7.2015, zaevidovaným na OS E. 27.7.2015. Návrh na disciplinárne konanie bol v tomto prípade, uvedenom v bode 2, taktiež podaný riadne a včas.

Podľa § 120 ods. 7 statusového zákona, prvá veta, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov

odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát vyhodnotil, že konanie sudcu pod bodom 2, je zavineným konaním, ktoré má za následky priet'ahy v súdnom konaní, teda je závažným disciplinárnym previnením, pretože uvedený rozsudok vyhlásený 7.12.2009 bez žiadosti o predĺženia lehoty na jeho vypracovanie a odoslanie bol vypracovaný až po viac ako 8 mesiacoch, 26.8.2010, odoslaný 9.9.2010 a poslednému obžalovanému bol doručený až 13.5.2013, pričom po prvom opakovanom doručovaní rozsudku tomuto obžalovanému v októbri 2010 bolo začaté šetrenie vo veci zistenia jeho pobytu až 17.1.2013. Spis bol odvolaciemu súdu predložený na rozhodnutie o včasnom odvolaní podanom prokurátorom až 12.11.2014, teda po viac ako 4 rokoch od jeho písomného vyhotovenia a odoslania.

Disciplinárny senát ku konaniu sudcu pod bodom 3, uvádza, že navrhovateľka naň bola upozornená 3.8.2015 oznámením z KS R. zo dňa 22.7.2015.

Absencia zápisnice z uvedeného hlavného pojednávania a absencia zápisnice o hlasovaní senátu z tohto hlavného pojednávania v spise v trestnej veci a predloženie iba záznamu o hlavnom pojednávaní vyhotovené prokurátorom je stav a konanie v rozpore s § 58 a § 61 Trestného poriadku.

Podľa § 58 ods. 1 Trestného poriadku o každom úkone trestného konania sa spíše, a to spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom, zápisnica, ktorá musí obsahovať a) označenie súdu, prokuratúry alebo iného orgánu vykonávajúceho úkon, b) miesto, čas a predmet úkonu, c) meno a priezvisko úradných osôb a ich funkcie, meno a priezvisko, dátum narodenia a bydlisko alebo sídlo osôb, ktoré sa na úkone zúčastnili, a u obvineného, poškodeného alebo svedka aj adresu, ktorú uvedie na účely doručovania, d) stručné, ale výstižné opísanie priebehu úkonu, z ktorého je zrejmé i zachovanie zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie úkonu, ďalej podstatný obsah rozhodnutí vyhlásených pri úkone, a ak bol pri úkone doručený rovnopis rozhodnutia, osvedčenie o tomto doručení, e) návrhy strán, poskytnutie poučenia, prípadne vyjadrenie poučených osôb, f) námietky strán alebo vypočúvaných osôb proti obsahu zápisnice.

Podľa § 61 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku v zápisnici o hlasovaní sa uvedie okrem všeobecných náležitostí a) postup pri jednotlivých hlasovaniach, ich výsledok a výrok rozhodnutia, b) mienka odlišná od názoru väčšiny, a to v celom znení i so stručným odôvodnením. Zápisnicu o hlasovaní podpisujú všetci členovia senátu a zapisovateľ. Zápisnica o hlasovaní sa zalepí a pripojí k zápisnici o pojednávaní. Otvoriť ju smie len predseda senátu na nadriadenom súde pri rozhodovaní o opravnom prostriedku a predseda senátu najvyššieho súdu pri rozhodovaní o dovolaní, ako aj sudca poverený vyhotovením rozsudku; po nazretí ju opäť zalepí a otvorenie potvrdí svojím podpisom.

Podľa vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z., o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, § 198 ods. 5 Rekonštrukcia súdneho spisu. Podľa tohto ustanovenia Zápisnica o rekonštrukcii je záznam, ktorý nahrádza listiny, najmä rôzne podania, zápisnice o súdnom pojednávaní a prílohy. Rovnopis zápisnice o rekonštrukcii sa doručí známym účastníkom. Ak účastníci vnesú námietky proti zneniu zápisnice, súd ich k zápisnici pripojí.

Disciplinárny senát štúdiom spisu sp. zn. 7T/59/2010 zo Zápisnice o výsledku prešetrenia straty zápisnice o hlavnom pojednávaní a hlasovaní zo súdneho spisu v uvedenej veci, sp. zn. 1SprO 70/2016 z 29.3.2016, zistil, že predsedníčka OS E. dňa 18.1.2016 vyzvala na vyjadrenie k chýbajúcej zápisnici o hlavnom pojednávaní a zápisnici o hlasovaní na tomto pojednávaní JUDr. A. a asistentku sudcu i zastupujúcu asistentku sudcu. JUDr. A. vo vyjadrení z 11.1.2016 k veci uviedol okolnosti nezálohovania zápisnice zastupujúcou asistentkou, ako aj dôvod nevypracovania novej zápisnice, ktorým bola skutočnosť, že záverečné reči by neboli doslova také, ako odzneli na hlavnom pojednávaní. V poznámke bolo okrem iného uvedené, aby uvedený spis bol predložený dozornej úradníčke Dr. I. za účelom zabezpečenia rekonštrukcie časti spisu. Zápisnica o rekonštrukcii časti súdneho spisu sp. zn. 7T/59/2010 bola JUDr. A. napísaná dňa 19.12.2016, a to zápisnica z pojednávania zo dňa 27.10.2014.

Disciplinárny senát vyhodnotil, že sudca JUDr. A. zavineným konaním porušil povinnosť sudcu uloženú § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. statusového zákona, vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a konať vo veci bez zbytočných prietáhov tak, ako je to vymedzené v 3. skutkovej vete návrhu, čím spáchal závažné disciplinárne previnenie. Zavinenie vyplýva zo záznamu v spise zo dňa 28.10.2014 o nevyhotovení zápisnice

z hlavného pojednávania bez uvedenia dôvodu a následného založenia do spisu kópie záznamu prokurátora, tiež aj pokyn súdnej tajomníčke v spise zo dňa 19.3.2015 na vyhotovenie predkladacej správy Krajskému súdu R..

Disciplinárny senát ku konaniu ku skutku v bode 3, uvádza, že k nemu došlo dňa 27.10.2014 a nedostatky spočívajúce v absencii uvedených zápisníc v spise pretrvávali až do 19.12.2016, napriek tomu, že sudca si bol týchto nedostatkov vedomý od počiatku.

Disciplinárny senát vyhodnotil komplexne uvedené závažné pochybenia, ktoré v celosti opodstatňujú konštatovanie spáchania závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu. Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, na následok i na mieru zavinenia sudcu.

Vo vzťahu k námietke sudcu, že konanie v bode 2 a 3, nie je možné posúdiť ako nové konanie v zmysle spáchania nového závažného disciplinárneho previnenia napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie, teda nebolo spáchané po vyhlásení rozhodnutia v predchádzajúcom disciplinárnom konaní, po 22.5.2015, disciplinárny senát i konanie v bode 2 a 3 tohto rozhodnutia vyhodnotil ako závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu, ktoré vo svojom negatívnom prejave pretrvávalo až do 19.12.2016. Disciplinárny senát preto túto závažnosť previnení posudzoval v kontexte predchádzajúceho rozhodnutia v disciplinárnom konaní, kde bolo konštatované porušenie povinností sudcu v značnom množstve vecí (v 58 bodoch), najmä však v kontexte, že v predchádzajúcom disciplinárnom konaní sa už konštatovalo opakované porušovanie povinností sudcu. Citované z rozhodnutia 4 Ds 4/2014 z 22.5.2015: „Disciplinárny senát vyvodil závažnosť disciplinárneho previnenia, ktorého znaky sú uvedené v § 116 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. predovšetkým zo zistenia, že v danom prípade išlo o veľký počet vecí, v ktorých boli zistené prietahy, kde podstatnou okolnosťou bola samotná dĺžka nečinnosti. V neposlednom rade pri zvažovaní kvalifikácie konania JUDr. O. A. ako závažného disciplinárneho previnenia nemohol disciplinárny senát neprihliadnuť na nedodržania zákonom stanovených procesných lehôt, dobu pretrvávania stavu porušovania povinností sudcu, primeranú zaťaženosť JUDr. O. A. vo vzťahu k nápadu vecí a taktiež skutočnosť, že ide o opakované porušovanie povinnosti sudcu, napriek podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania vedeného pod sp. zn. 1 Ds 8/2012.” Ďalej bolo podstatným

konštatovanie disciplinárneho senátu v predchádzajúcom disciplinárnom konaní, že „... s prihliadnutím predovšetkým k rozsahu zavineného konania sudcu, dĺžke jeho trvania a skutočnosti, že ide o opakované porušovanie povinnosti sudcu napriek podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania vedeného pod sp. zn. 1 Ds 8/2012 dospel k záveru, že je potrebné uložiť disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu na dlhšie obdobie, s cieľom čo najdlhšie pôsobiť na sudcu z hľadiska riadneho plnenia si povinnosti sudcu. Na druhej strane disciplinárny senát poznajúc nepriaznivé osobné pomery sudcu a z jeho vyjadrenia vyplývajúcu skutočnosť, že si uvedomuje svoje pochybenie, považoval za dostačujúce uloženie disciplinárneho opatrenia znížením funkčného platu úplne pri spodnej zákonom stanovenej hranici.”

Preto konanie, resp. nekonanie sudcu v bode 1, ktorého dôsledky sa prejavili v trvaní nezákonnej väzby obžalovaného od 10.7.2015 do 6.11.2015, odôvodňuje konštatovanie spáchania závažného disciplinárneho previnenia napriek tomu, že mu už bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie, v zmysle „nového porušenia povinností sudcu“ po rozhodnutí v predchádzajúcom disciplinárnom konaní. Teda ide o konštatovanie takého disciplinárneho previnenia, ktoré je nezlučiteľné s funkciou sudcu a kde disciplinárnemu senátu neostávalo iné, ako uložiť mu disciplinárne opatrenie odvolanie z funkcie sudcu. Závažné disciplinárne previnenia uvedené v bode 2 a 3, ktoré vo svojej podstate vznikli počas predchádzajúceho disciplinárneho konania, resp. v bode 2 ešte pred ním, no na ich existenciu bola navrhovateľka upozornená až 27.7.2015 a 3.8.2015 Krajským súdom R. a ich dôsledky pretrvávali aj v ďalšom období, iba umocňujú závažnosť porušovania povinnosti sudcu plniť si svoje povinnosti riadne a svedomito. Toto potvrdila aj navrhovateľka, ktorá uviedla, že sudca od času podania návrhu na disciplinárne konanie až do ústneho pojednávania (14.2.2017) neprejavil zlepšenie svojej práce, a v čase, ktoré mohla hodnotiť, lebo sudca bol dlhodobo práceneschopný, teda od času, kedy nastúpil po PN 28.11.2016, nenastala patričná aktivita v trestnej agende, v reštančných veciach.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave 14. februára 2017

JUDr. Juraj Florovič, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Vypracovala:

JUDr. Mgr. Martina Gajdošová, PhD.

Za správnosť vyhotovenia: Ing. Alžbeta Kóňová